

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή Α' Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν θ'.

Σημείωσις. Σήμερον τὰ προεόρτια καταλιμπάνονται, ἐφαρμοζομένης τῆς ἀντιστοίχου περιπτώσεως τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν προεορτίων τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Εὐαγγελισμοῦ, §19), ὃ περ τηρεῖται ἀπὸ 70 καὶ πλέον ἐτῶν τόσον ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας (Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα ἐτῶν 1956, 2002, 2013), ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ἡμερολόγια ἐτῶν 2002 καὶ 2013). Ὁμοίως βλ. καὶ τὴν κυρίαν καὶ βασικὴν διάταξιν εἰς τὸ Σύστημα Τυπικοῦ §999 (πρβλ. καὶ αὐτόθι ὑποσημείωσιν 737).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ⲭ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ⲁⲩⲉⲩⲗⲟ
γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ⲡⲓⲑ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ⲁⲩⲉⲩⲗⲟ
γη με νος ο ε ρ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ⲡⲓⲑ

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι - θ

Την α α χραν τον ει κο να σθ προ σκυ νθ μεν α
γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας
σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς
ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα

ρι ζωςβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρωσας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
 Μητηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Κε

Τον τα φον σου Σω τηρ σρα τι ω ται τη ρον τες νε
 κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α

να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων

Δόξα.

Σταν ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τας απ αι ω
νος θα νοντας ως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

κη σαν τι εν σοι δοξα τω προ ελθο ο ντι εκ σου Δ

δοξα τω ελευθερωσαντι ημας δι α του το ο κς 8

σθ π
9

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Πα ρ
9

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι

ε τρε μον π9 ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην Δ8 το θα αυ

μα κα τε πλητ τεν αυ τας π9 δι α του το α πελ θου

σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γε ρσιν π9 τον Α δην

ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να

τος Δ8 και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα

κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου π9

Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν

των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος π9

α νε στης τρι η με ρος Σω τηρ και η γει ρας Α δαμ

εκ της φθορας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
 θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις ου δο
 ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Ἱ Κε ϑ

Μ α ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον α
 να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος δει
 νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
 θλι ι ψεων ου γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω λων σω τη
 ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
 και σω ζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Ἰ ϑ Κε ϑ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μοις κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τ^υ θα να α
τ^υ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^υ και εξ α δ^υ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^υ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^υ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^ν ω μα θη
τρι αι κι^υ να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις^υ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^υ ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τ^υ μνη μα α τος^υ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^υ

Α ι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σ^υ θρη νο λο γ^υσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη ν^υ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σ

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θει σαι προς το μνη η μα σ Σω τε ρ εν η χει ρν

το Α γγε ε λει προς αυ τα ας φθε γγο με ε νει τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τει μνη η μα α τος

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Π ρο σκυ νει μεν Πα τε ε ρα και τον τει τει

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε

K αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω προς ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἀγιορείτικα.

Ἦχος π̣̇ϛ̣̈̅ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^{u q}

T ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος²² κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε²² ε εν νε ε

κροι οι οις λο γι σθε ε ε ντα^{u q} τϝ θα να

τϝ ϝ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα^{u q} και αι συν ε ε α αυ

τω²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα^{u q}

και εξ α δϝ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα^{u q}

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ^{u q}

T ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα^{u q} συμ πα θως

τοι οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε^{u q} ο ο α στρα α α πτων²²

εν τω τα φω α α γγε ε λος²² προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϝ
μνη η η μα α α τος

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϝ

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρων ελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σωω ω ω τερ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ωω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μαα α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ νυ και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

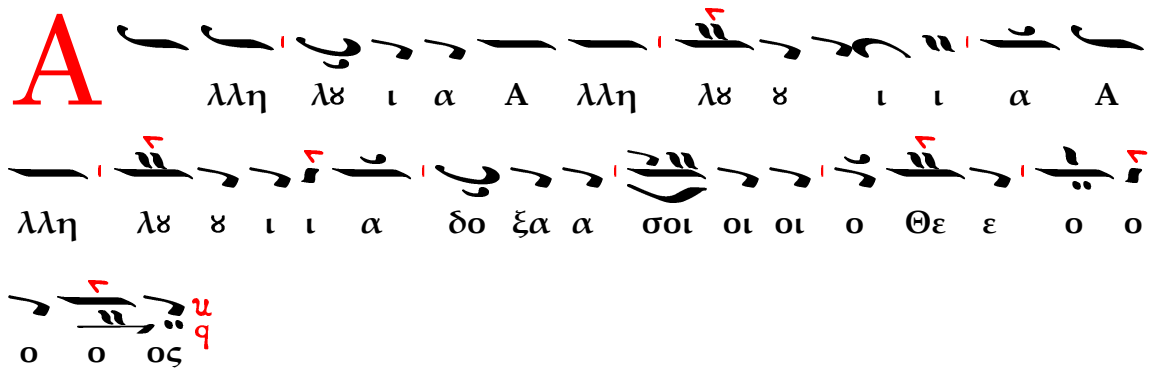
θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ὑμολόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

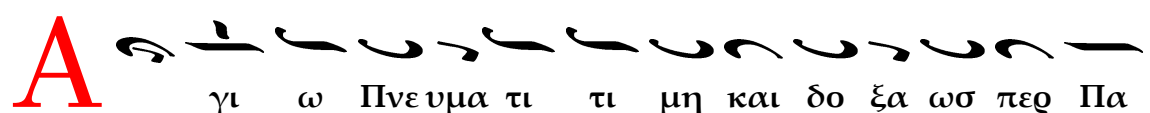
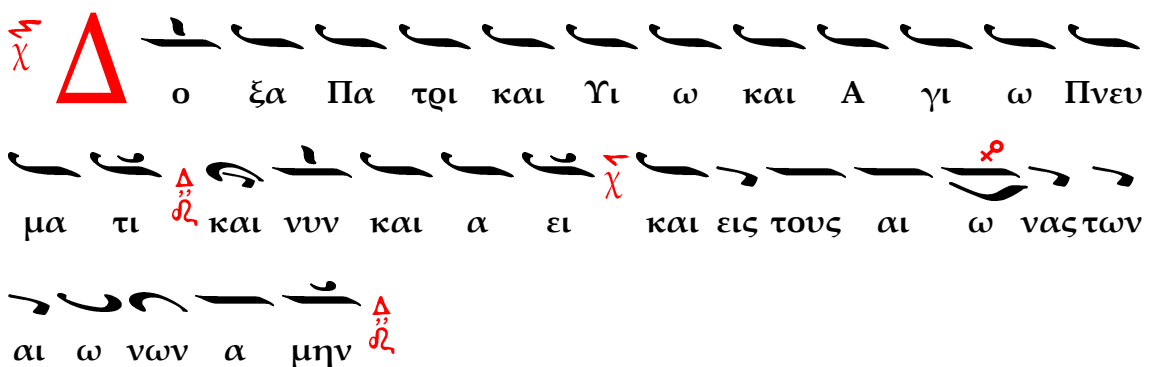
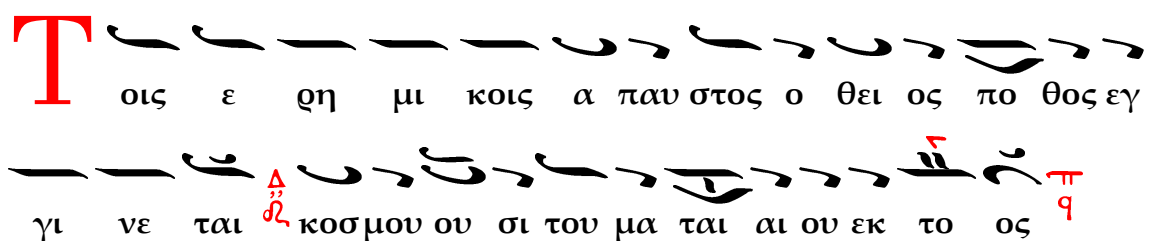
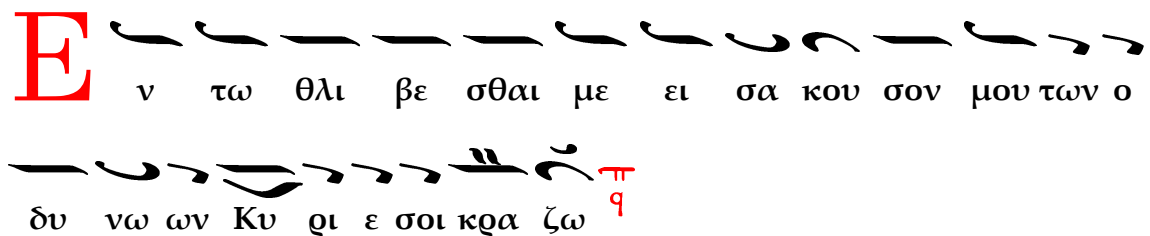
Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος α'.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ἀντίφωνον Α'.

τρι πρε πει α μα και Υι ω δι α του το α σω
 μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων
 ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε
Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
 με φρου ρη σον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
 ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει
 ται πα λιν δο μο υ σα εις το πρω ω τον
 νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευμα

συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οι κον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σο μαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

Σω τη ρι ω πα ρη σι α α σο μαι εν αυ τω ω ω ω ^Π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ΔΔι - Θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^Ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^Ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η ^Ζπα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^Χ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως

τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἵτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ Δ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ θ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ Δ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με θ

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω Δ και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σθ ε ποι οι η σα Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σθ Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

ὁ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθὲν καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητὴρ μου

ὁ γὰρ ἀληθεύων ἡ γὰρ ἀπὸ πησας τα ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

ὁ γὰρ ἀληθὴς θεὸς ἀδελὰ καὶ αὐτὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας αὐτὰς μοι οἱ οἱ

Ὁ ἄρχιερός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦντα

πάντες ἐμὲ σὺ πάτερ καὶ καθάρισθη ἡ σωμαί πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ⁶

Aπο ζρε ψον το προ σω πον σθ α πο των α
μαρ τι ων μθ ^Δ και πα σαστας α νο μι ας μθ ε ξα λει

ψον ⁶

Kαρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μθ ⁶

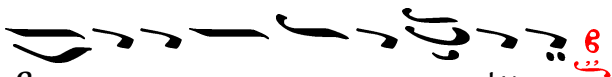
Mη α πορ ρι ψης με α πο τθ προ σω πθ σθ ^Δ και
το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

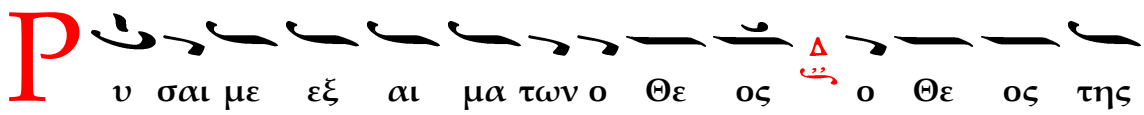
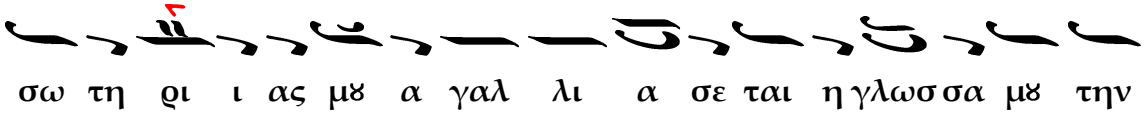
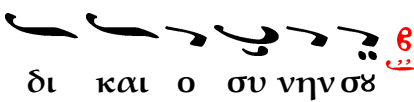
μθ ^Δ

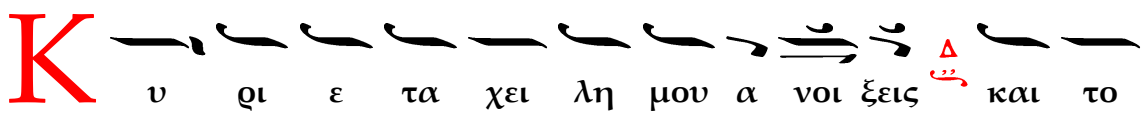
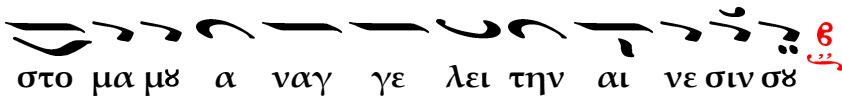
Aπο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

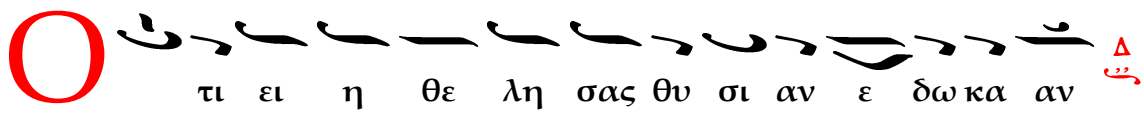
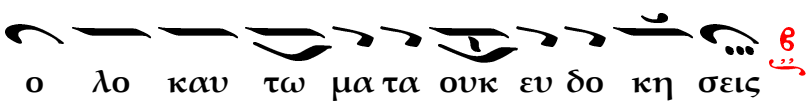
με ⁶

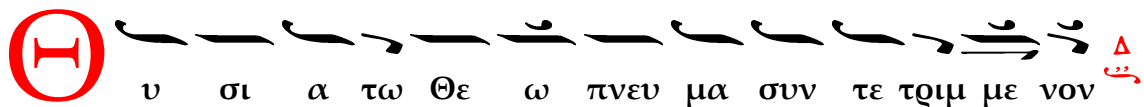
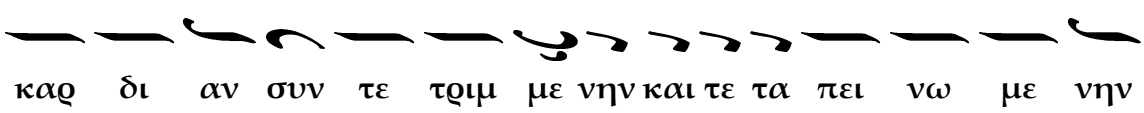
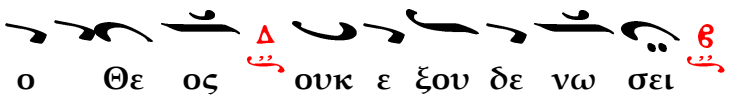
Δι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ ^Δ και α σε

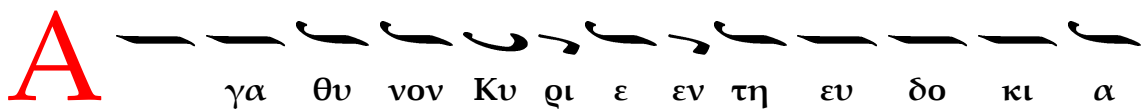
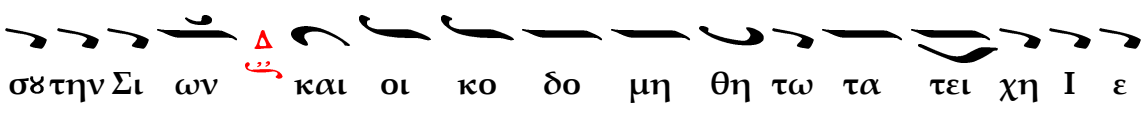
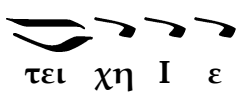
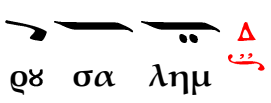
βεις ε πι σε ε πι στρεψι

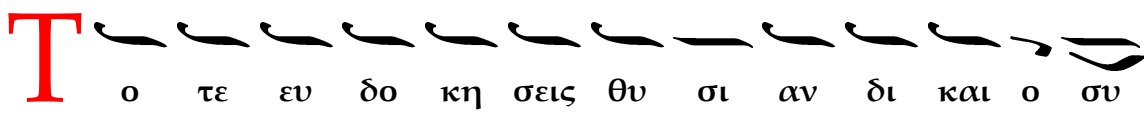
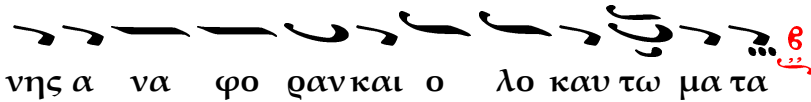
Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ την
δι και ο συ νην σ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
στην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρ σ α λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
 σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμόν.

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
 γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
 υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
 ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τθ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
 οι κτιθ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

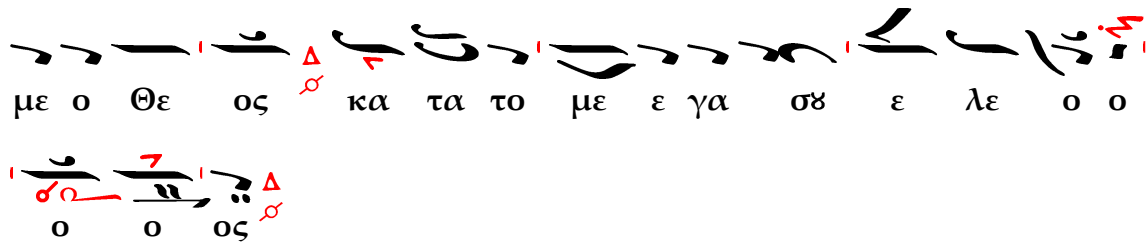
σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τθς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην
Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αϊσ χραι αϊς
 γαρ κα τε ε ερ ου πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι αϊς ως ρα θυ μως τον βι
 ον μδ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αϊς ου υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σδ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σδ
 ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μδ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θαρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σδ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδοξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῇ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, εἰς στ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἶγλη.

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὃ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν· νῦν Οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἐορτάζοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χειῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἑνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Δόξα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ, Μιχαήλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων· τὸν γὰρ Νάόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθὴς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. Ῥδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἰρετικῶν νῦν ἡ ὁφρὺς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκράτυνε. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν

ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐήχως αἱ μυστικάί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῇ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· ***Σὺ εἰ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.**

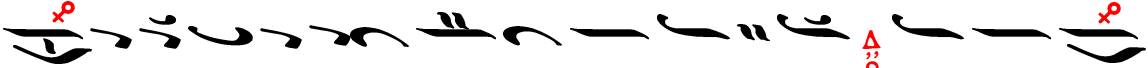
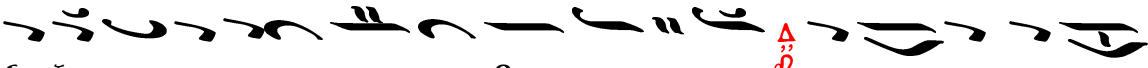
Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ᾄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· ***Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.**

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος ♯ Πα ρ

Τὴν θειαν σμορφήν ἐν Εἰκονι τυπέντες
τὴν Γεννησιν Χριστέ αριδὴ ἡλως βοῶμεν τα θαυμά
τα τα Ἀρρητα **Δ**τὴν ἐκθεσιον Σταυρωσιν **Π**οθεν

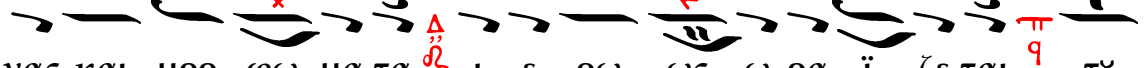
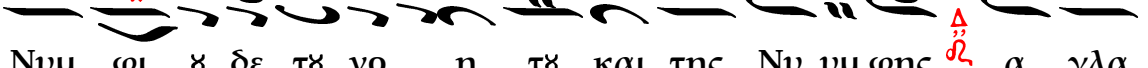

 δαι μονες α πο δι ω κον ται φο ο βω και κα κο

 δο ξοι εν κα τη φει α θρη νη σιν ως τω των συμ με

 ε το ο χοι

Δόξα. Ἕτερον.

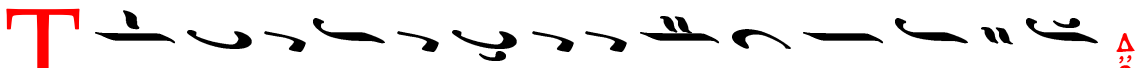
Mορ φας των Προ φη των Α πο στο λων τα ει ει δη

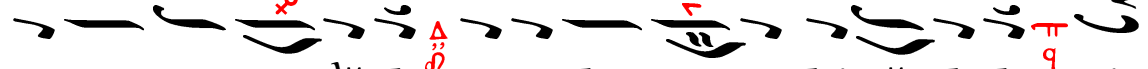
 Μαρ τυ ρων ι ε ρων και Α γι ων α πα αν των Ει κο

 νας και μορ φω μα τα ι ε ρω ως ω ρα ἱ ζε ται

 Νυμ φι ο δε τω νο η τω και της Νυ υμ φης α γλα

 ἱ ζε ται ταις νο ε ραις α γλα ἱ ἱ αις η μη τη ρ η

 α α νω Σι ων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Tοις πο θω ος Σε μνη την α γι αν Ει κο ο να

 τι μω σι και Θε ο α λη θη σε Μη τε ε ρα συμ φω

 νως κα τα γγε λω σι και πι στω ως προ σκυ νη σι σε φυ

 λαξ φα νη η θι και κρα ται α α προ στα σι ι α

 πο τρε πω σα παν δυσ χε ρες πορ ρω τω των ως παν

 τα ι σχυ υ ο ο σα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκουμεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐρχου Γαβριὴλ καὶ κόμιζε τό, Χαῖρε,
Ἰδού σε τὸ σκῆνωμα Κυρίου μένει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Στίχ. Τὴν σάρκα ρίψας, ὥς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλὰ γε τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ὁδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρείαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Στίχ. Κόσμου μεταστὰς καὶ Θεῷ προσεγγίσας,
Σὺ εἰμι καὶ σῶσόν με, φησὶν Ἀρτέμων.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκιος ὀνόματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινων ἄλλων

Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς Πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐκ κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὕξαι τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῇν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι· καὶ εὐθέως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων Πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπὴντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἐλάφων δύο, καὶ ὀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δέ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσά αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασιν τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρέων Πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἔκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Ἀπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθὲς ἐστὶν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὔρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμονα, καὶ φησί· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἄνθρωπε, καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὁκτὼ πρὸς εἴκοσιν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῷ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοηθείᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθητῷ ὁμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἤπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσης τῷ μιαρῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδώς, ὅτι διὰ σέ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελειῶς καταισχυθῇ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἀγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γινῶθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὠμολόγησας Θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον· ἡ δέ, ἀποπηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθέδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδράσασα, ἔφυγεν ἔξω· τὸ δὲ ῥιφέν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθέδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχὴν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ

ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἑκκαυσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λέβητος, παρεγένετο. Ἄφνω δὴ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἄρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὅσπου ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν Εἰδώλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις, καὶ ἔση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγρου ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἄρπαγεις ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, εὐρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ὁδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας τῆς Σκήτεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστάς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτήρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταήμερου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῷ τραφεὶς κάλλιστα γήραξ Μαρτίνε,
Θανὼν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου.

Στίχ. Θωμᾶς μετέστη πρὸς μονὰς αἰωνίους,
Θωμᾶς ἡγούμενος Μονῆς Εὐθυμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίου τοῦ νηστευτοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαιῶν τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ὡσκησε στερόρως νηστείαν Ζαχαρίας,
ἦν Χριστὸς ὑπέδειξε τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Στεφάνου καὶ Πέτρου τοῦ Καζάν, τῶν ἀπὸ μωαμεθανῶν. (†1552)

Στίχ. Ἐκ σκότους Ἄγαρ φῶς ἰδόντες Κυρίου,
τὰ ἐμφώτια ἐβάψατε μαρτυρίῳ.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Παρθένιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀγχόνῃ τελειοῦται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ,αχνζ' (1657).

Στίχ. Τῷ Παρθενίῳ ἐπλάκη διπλοῦν στέφος,
Ὡς ἱερεῖ τε καὶ ἀθλητῇ Κυρίου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχ. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν
(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Βου Σ

ὠδὴ ἀ'

Θ^{B8} α λα ασ σης το ε ρυ θραι ον πε λα γος α
βρο ο χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα
ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ
την δυ ναμιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

ὠδὴ γ'

Ε^{B8} υ φραι νε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου Χρι
στε κρα ζου σα συ μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ
γη και στε ρε ω μα

ὠδὴ δ'

Ε^{Β8} παρ θε ντα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι
ι α⁶ ε πι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ
νης⁶ ε στηεν τη τα ξει αυ της^{Πα} ει κο ο τως κραυ γα^{Β8}
ζουσα^Δ δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε⁶

ὠδὴ ε'

Σ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη λυ υ
θας^{Νη Πα} φως α γι ον ε πι στρε φον^{Β8} εκ ζο φω δους
α γνοι οι ας τους πι στει α νυ μουντας σε⁶

ὠδὴ ς'

Θ^{Πα} υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ ρι
ε⁶ η Εκ κλη σι α βο α σοι^{Β8} εκ δαι μο νων
λυ υ θρου κε κα θαρ με νη τω δι οι κτον^{Πα} εκ της^{Β8}
πλευ ρας σου ρευσαντι αι μα τι⁶

ὠδὴ ζ'

Ε^{Πα} ν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι Παι δες τη Περ
σι κη πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι⁶
πυρ πο λου με νοι ε κραυ γα α ζον^{Πα} ευ λο γη με^{Β8}

— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
νος ει εν τω Να ω της δο ξης σου Κυ ρι ε[♯]

ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{B8}
X — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
ει ει ρας εκ πε τας Δα νι ηλ λε ον των
[♯]
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
χα σματα εν λα ακ κω εφ ρα ξε[♯] πυ ρος δε δυ να
^{Πα}
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
μιν εσ βεσαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι[♯] οι ευ
^{B8}
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
σε βει ας ε ρα σται[♯] Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο
^{B8}
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο
⁷
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
ο ον[♯]

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

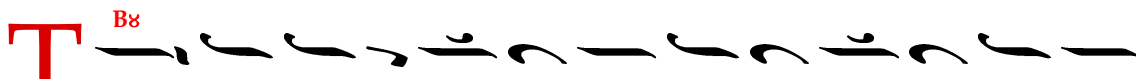
¹ [♯]
Mε γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον[♯] και
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8[♯] ε πι τω Θε
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
ω ω τω ω σω τη ρι μ8[♯]
^{B8}
T — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ[♯] την α δι
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
— | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — — | —[♯] — — —[♯]
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν[♯]

2

4   **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τϑ

 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νϑς δι α νοι

 α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

 ψω σε τα πει νϑ ϑς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

 θω ων και πλϑ τϑ ϑν τας ε ξα πε στει λε κε

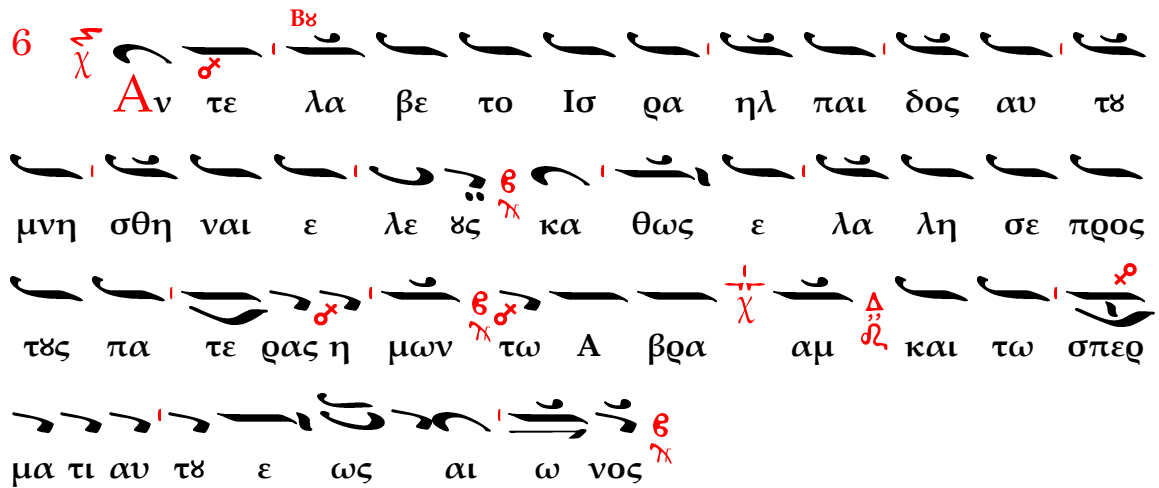
 νϑ ϑς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

6 **A**_v τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω **A** βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδῃ θ'

Λ^{B8} ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα
 ξευ του σου **Πα** ρθε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη
 θη Χρι στος συ να α ψας τας δι ε ζω σας φυ υ
 σεις δι ο ε πα γαλ λο με νοι σε ε Θε ο το κε με
 γα λυ νο μεν

Λ^{B8} ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο ρους εξ
 α λα ξευ του σου **Πα** αρ θε ε ε νε ε α κρο γω

νι αι ος ε ε τμη η θη η η Χρι ι ι στο ος
 συ να α α α ψας τα α ας δι ε ε στω
 σα ας φυ υ υ σεις δι ο ο ο ε πα
 γα αλ λο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι σε ε Θε
 ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων
 Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τω

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Θ'.

Ἦχος Βου-Θ

Σ υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λας
 ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς
 ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε
 καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α
 α αν τω θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει
 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
 ος συ υ υ πα αρ χεις

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι Θ

Σ κιο τη σα τε ε κρο τη η σα τε μετ ευ
 φρο συ υ νης α α σα τε ως θαν μα στα σθ ς και ξε
 ε ε να Χρι στε βο ων τε ες τα ε ερ γα και
 τις ι σχυ σει ε εξ ει πειν Σω τερ τας δυ υ να
 στει ει ας σθ την η μω ων ο μο ο νοι αν
 και συμ φω νι α αν εις μι ι αν ε νω σαντος Ε

εκκλησι ι αν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ρομ φαι αι νυ νυ ε ξε ε λι πον της δυ σμε
νυ ρς αι ρε ε σε ως και το μνη μο συ υ νον τα
α αυ της ε ξη φα νι σθη η μετ η η χς τον
γαρ Να ο ον σϞ Πα α να γνε παν ευ πρε πω ως
θε ω ω μενοι κε κο σμη με ε νον χα α ρι σι
των σε βα σμι ω ων Ει κο ο νων χα ρας πλη ρς
με ε θα πα αν τες

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οis
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Αι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα

αυ τη ε σται πασι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ8

Y μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τ8

O σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ

Ο τον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στη σας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α κα αρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

Τ ην θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ρι στος υ πη ρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ξα α α α σοι

Καὶ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

αι νει τε αυ

τον εν χορ δαισκαι ορ γα α α νω

Ε ν σοι νυν α γα λλε ται η Εκ κλη σι α φι λαν

θρω πε τω Δε σπο ο τη και κτι στη αυ της τω τα αυ

την θε λη μα τι θε ο πρε πε στα α τω εξ ει δω

λων πλα α νης λυ τρω σα με νω και σαν τω αρ μο

σα με ε νω τι μι ω αι μα τι φαι δρωσ α πο

λαμ βα νσ σα την ι ε ραν α να στη λω σιν των

ει κο ο νων και χαι ρσ σε υ μνει και δο ξα ζει πι

στωσ

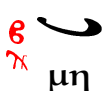
Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

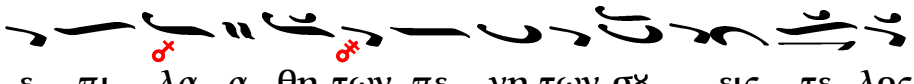
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α

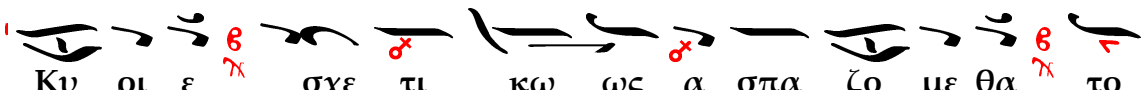
τω ω τον Κυ ρι ον

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...

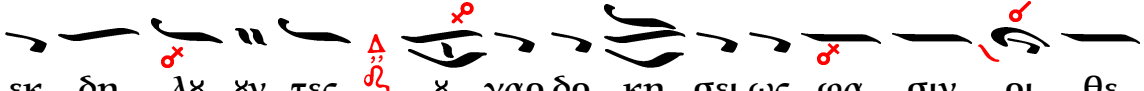
Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μη

ε πι λα α θη των πε νη των σθ εις τε λος

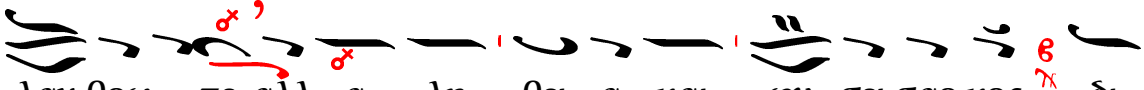
Σ
αρ κος το εκ τυ πω μα Α να στη λην τες σθ

Κυ ρι ε σχε τι κω ως α σπα ζο με θα το

με ε γα μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ι ας της σης

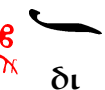

εκ δη λθ εν τες θ γαρ δο κη σει ως φα σιν οι θε

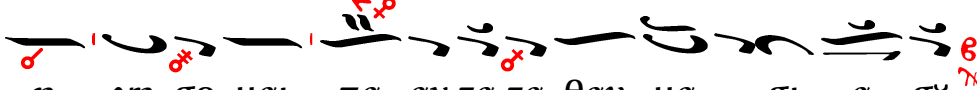

ο μα α χοι παι δες τθ Μα νεντος η μιν ω φθης φι

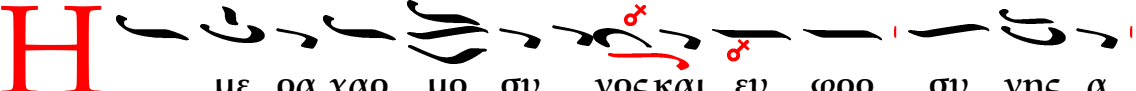

λαν θρω πε αλλ α λη θει α και φυ σει σαρκος δι

αυ τθ θ α να γο με νοι προς σον πο ο θον και ε ρω

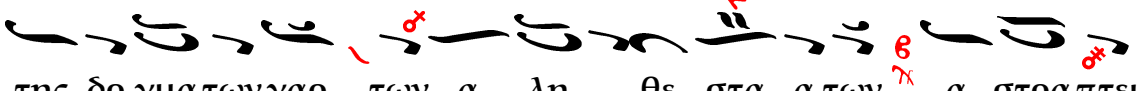

τα

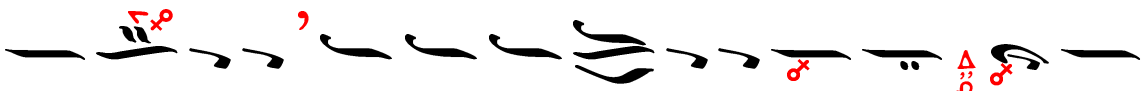
Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου δι

η γη σο μαι πα αν τα τα θαν μα σι α σθ

Η
με ρα χαρ μο συ νος και ευ φρο συ νης α

να πλεως πε φα νε ε ρω ται ση μερον φαι δρο ο

της δο γμα των γαρ των α λη θε στα α των α στραπτει

και λα αμπει η Εκ κλη σι α τθ Χρι στθ κε κο

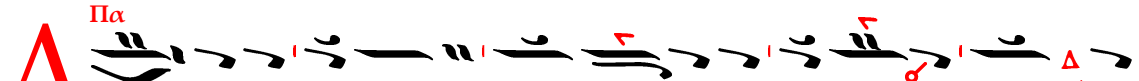

 σμη με ε νη α να α στη λω σε σιν ⁶ ₇ Ει κο νων των

 α γι ων νυν εκ τυ πω μα των και λαμ ψε σι ⁶ ₇ και

 ο μο ο νοι α γι νε ται ^Δ ₇ των πι στω ων θε ο βρα βευ

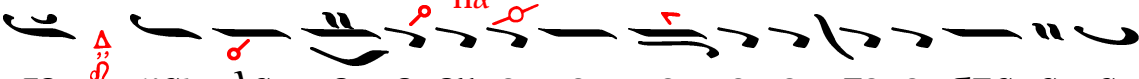
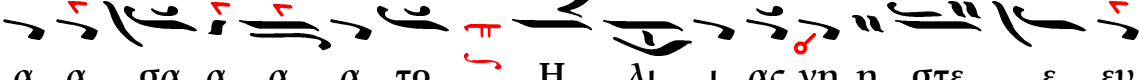
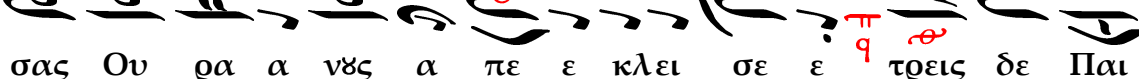
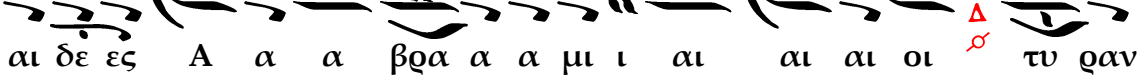
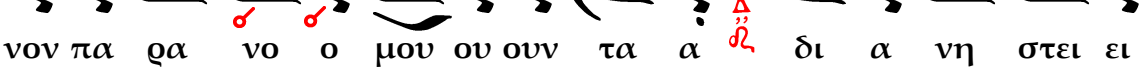
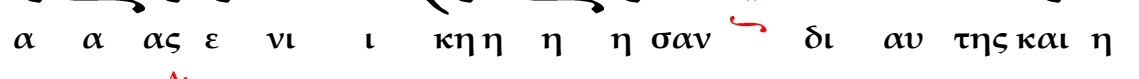
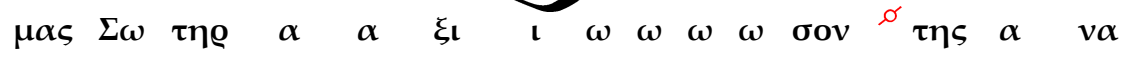
 τος ⁶ ₇

Ἦχος ^{Πα} ₇ Πα ⁶ ₇

^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ ₇ και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^Π ₇

^{Πα} Μ ω σης τω και ρω τη η ης ε ε εγκρα α τει

 ει ει ας ^Δ ₇ Νο μο ον ε δε ε ε ε ξα α α α

 το ^Δ ₇ και λα ο ο ον ε ε ε ε πε ε σπα α α

 α α σα α α α το ^{Κε} ₇ Η λι ι ας νη η στε ε ευ

 σας Ου ρα α νης α πε ε κλει σε ε ^{Πα} ₇ τρεις δε Παι

 αι δε ες Α α α βρα α α μι ι αι αι αι οι ^Δ ₇ τυ ραν

 νον πα ρα νο ο μου ου ουν τα α ^{Πα} ₇ δι α νη σται ει

 α α ας ε νι ι κη η η η σαν ^Π ₇ δι αυ της και η

 μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω ω ω σον ^Δ ₇ της α να

στα α σε ε ως τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ων
 τας α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρος α γι ο ος α θα α α α να α α
 α τος ε λε ε η σο ον η η η μας
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ♭ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας π ρ

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Δ ρ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην π ρ

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε Δ ρ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να Δ ρ και

εις τον αι ω να του αι ω νος π ρ

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη Δ ρ α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας π ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ερων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην π ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας Δ ρ κα

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε π ρ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε π ρ δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^(τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

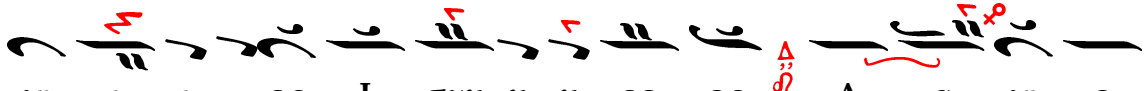
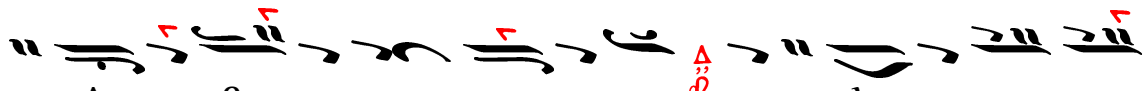
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

A
γι ος A θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

A
γι ι ος ο Θε ε ε ο ος A α α

γι ι ι ος I σχυ υ υ ρο ος A α γι ο

ος A α θα α να α α τος ε ε λε ε η σο

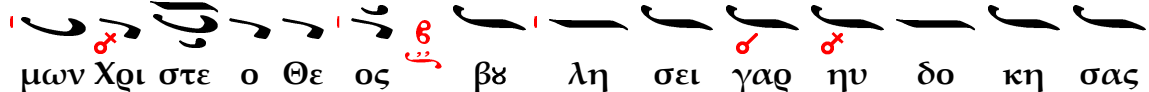
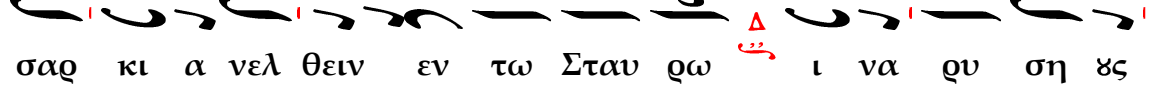
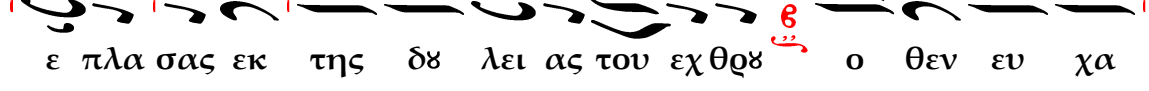
ον η η η μα α α ας

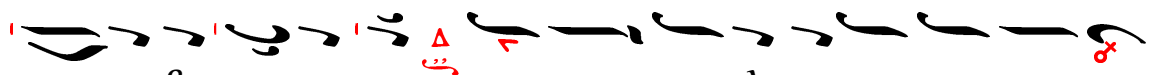
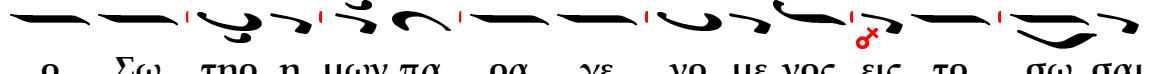
Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων
κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὁ τε ἱ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

Ἦχος Δι

T
ην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η

μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας

σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς

ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα

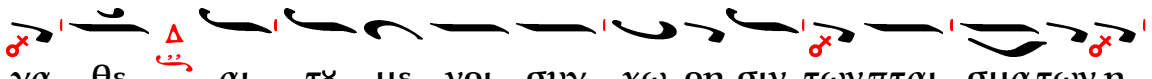
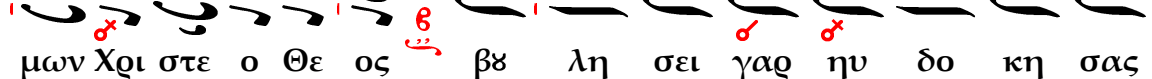
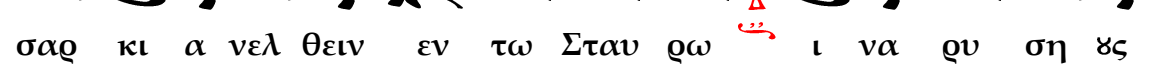
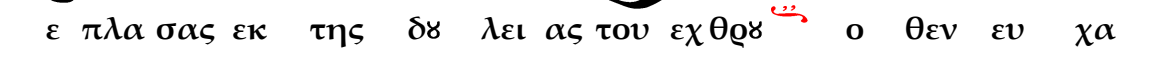
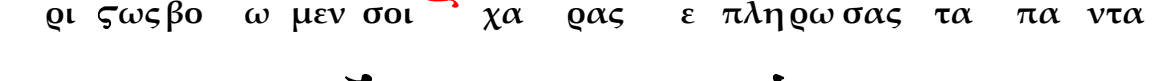
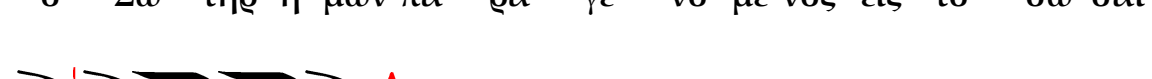

 ρι ζωςβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρωσας τα πα ντα

 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

 τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος:
 εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

α') Ἐν τῇ νοτίᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.
 β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος
 κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν,
 ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις
 «Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις».
 γ') Ἐν τῇ βορείᾳ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς
 ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

Ἦχος Δι - ς

 Τ ην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν τωνπται σματων η

 μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας

 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς

 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ο θεν ευ χα

 ρι ζωςβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρωσας τα πα ντα

 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

 τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος:
 εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθητῶς εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

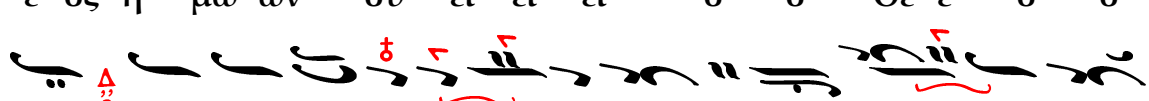
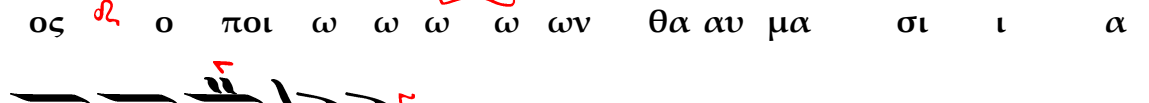
Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖν τῶν ἐξαίτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας».

Ἦχος ρα Γα ϕ

 ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

 μο ο ο νο ος

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.

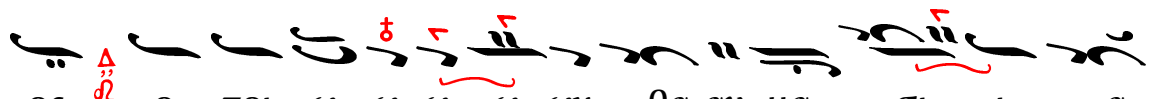
 ε γνω ρι σας εν

 τοις λα οι οισ τη ην δυ υ να μι ι ιν σϝ ϝ

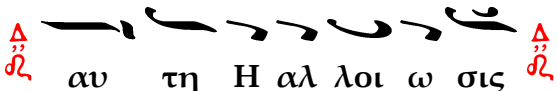
T

 ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

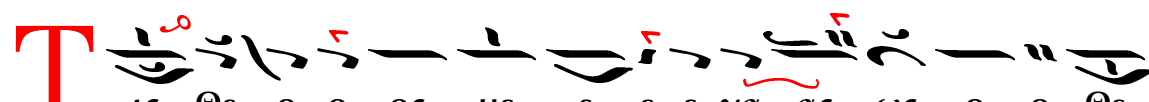

 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

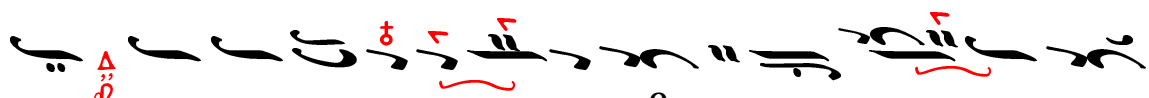

 μο ο ο νο ος

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην.

 αυ τη Η αλ λοι ω σις

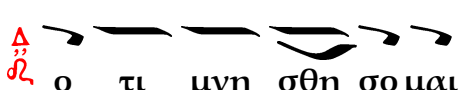

 της δε ξι α ας τϝ ϝ Υ ψι ι ι στϝ ϝ

T

 ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α

 μο ο ο νο ος

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου,

 ο τι μνη σθη σομαι

α ποτης αρ χηστων θα αυ μα σι ων σθ 8
T ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε
 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο
 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α
 μο ο ο νο ο ο ος

Ἦχος Πα ρ

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν
 α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της
 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
 να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε
 ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λπδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λπδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θι

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ήβ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ήβ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς
ποιήσῃ πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ρε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς
ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (ρσ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκῆς Σωτηρῶ
σόν ἡ μάαας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. (ρς' 8)

Σωσόν ἡ μάας Υἱε Θεοῦ ο ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάς σοι ἀλληλούϊα

Στίχ. β'. Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ
πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (ρς' 32)

Σωσόν ἡ μάας Υἱε Θεοῦ ο ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάς σοι ἀλληλούϊα

Στίχ. γ'. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς
ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ. (λβ' 18)

Σωσόν ἡ μάας Υἱε Θεοῦ ο ἀνα
σας ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάς σοι ἀλληλούϊα

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ

λυσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. (ρα' 21)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος β'. (Ἐκλογή).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (ξή' 35)

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
(κθ' 13)

Την ααχραντον ει κονα σκ προσκυνωμενα
γα θεαι τμε νοι συγχωρησιν των πταισμάτων η
μων Χριστε ο Θεος ββλησει γαρ ην δοκησας
σαρκι ανελθειν εν τω Σταυρω ι να ρυσης
επλασας εκ της δδλειας του εχθρου οθεν ευχα
ριςως βοωμεν σοι χαρας ε πληρωσας τα παντα
ο Σωτηρ ημων παρα γε νομενος εις το σωσαι
τον κοοο σμον

τὸ τέλος: εἰς το σωσαι τον κοοο σμοο οον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Πα ρ

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρωω πε π ₉

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δ ι θ

Την α α χραντον ει κο να σθ προσκυ ν8 μεν α
γα θε Δ αι τ8 με νοι συγ χω ρη σιν τωνπται σματων η
μων Χρι στε ο Θε ος θ β8 λη σει γαρ ην δο κη σας
σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω Δ ι να ρυ ση 8ς
ε πλα σας εκ της δ8 λει ας του εχθρ8 θ ο θεν ευ χα
ρι 8ως βο ω μεν σοι Δ χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον Δ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Τ^{Πα}ας του πλα ν8 πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε Δ ₉ α πλα νως ε πο ρευ θης Δ ₉ δι α βι ι 8 πα τηρ η
μων π ₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να Δ ₉ ου ρα νι α χα

ρι σμα τα λα βων ^π₉ α γρυ πνι αις και νη στει ει αις ι
 ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^π₉ ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

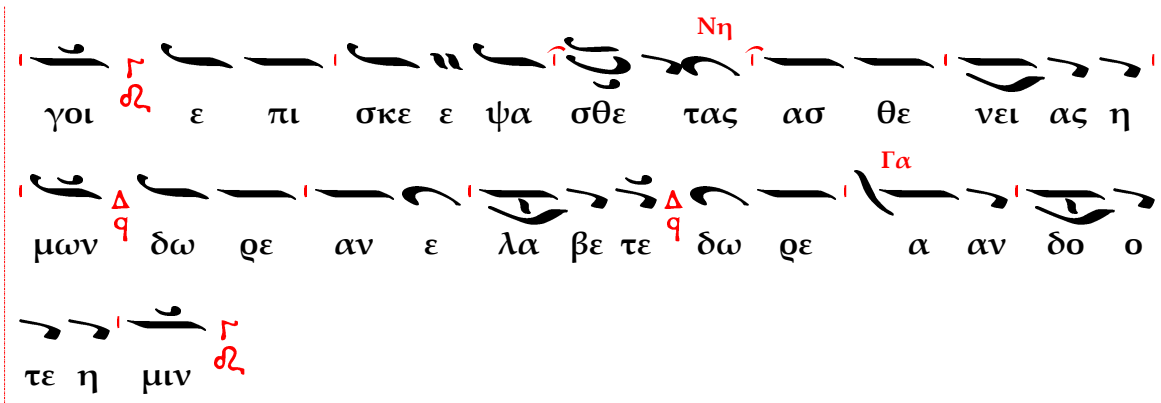
Θείας πίστεως. Ἦχος ^π₉ Γα ϕ

(Η) ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Γ₂₂
 ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^Γ₂₂ δη μος
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα}
 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^Γ₂₂ Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^π₉
 στς 8 τεσ σα α ρα κο ον τα ^π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^u₉ ^{Πα}
 υ δα τος εν δο ξοι ^u₉ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{Γα} ^π₉
 δο ο ξα σθη η τε ^π₉ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^u₉
 ου σι ον ^u₉ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ^Γ₂₂ ος ^u₂₂

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Αναργύρων

Ἦχος ^λ₂₂ ^π₉ Γα ρ

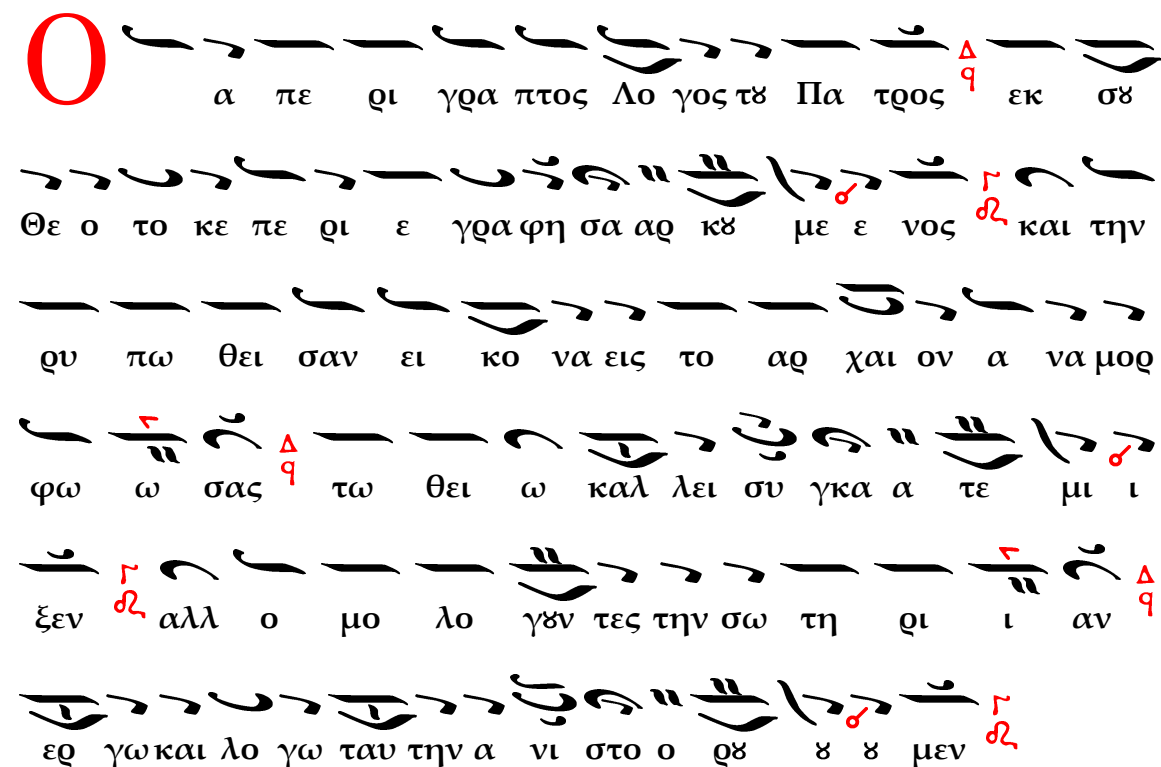
Α ^{Γα}
 γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

Δόξα.

Κοντάκιον Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

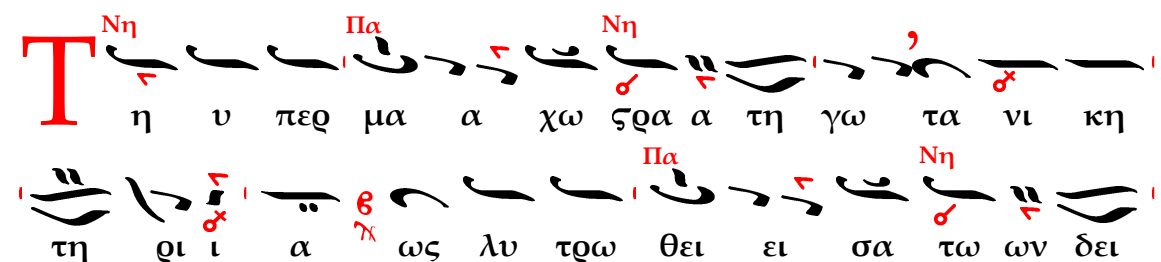

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος πλ. δ' Νη

νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

Ἑτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α μην Α γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α
 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας
 Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α
 θα α να α τοος ε λε ε ε η η η σον η η η
 μας
 Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι π_9

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην π_9

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας π_9

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

υε ε Δυ υ υ υ να α α α μιν π_9

A Πα α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος $\Delta \frac{4}{9}$

A Πα α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος $\Delta \frac{4}{9}$

A Πα α α α α γι ι ος Α α θα α α α

α α να α α α λε ε Α θα α α α α α

α να α α το ο ο ο ο ο ο (1*)^M ο ο

ο ο ο ο ος

^{Πα}Ε λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο

ο ον η μα α ας

1) καὶ ἄλλως

ο ο ος Ε ε

(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα ρ

^{Πα}N ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

γα α α μισ

^{Πα}A α α α α α α α α γα α α

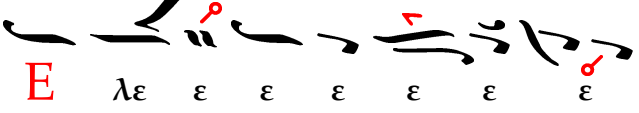
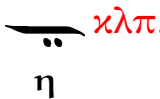
α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ος

^{Πα}A α α α α α α α α γα α α

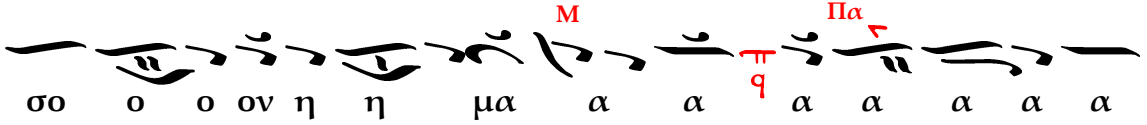
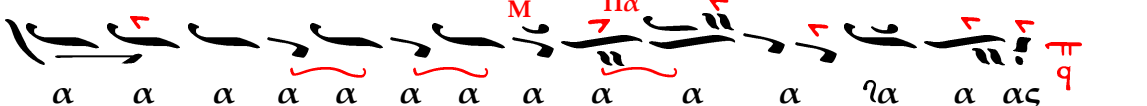
1) συντομώτερον
 E

 η

2) Καὶ οὕτω: **E**

 ε ε η

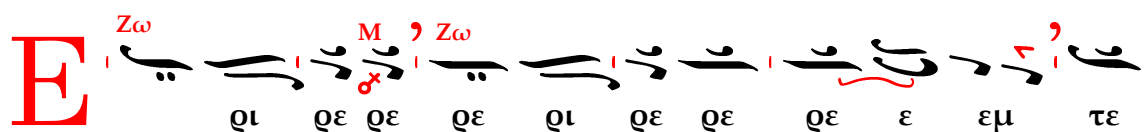
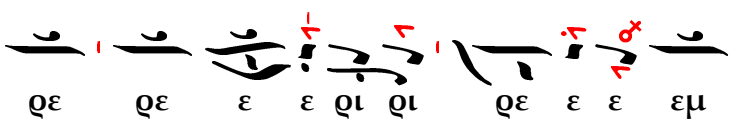
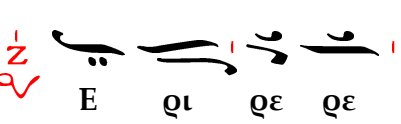
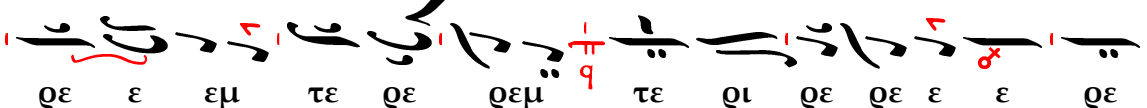
3) ἔνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἡγουν
 κράτημα εἰς ἦχον ρῃ.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηνιῷ, ιζ' Αὐγ. , βκ' , ἀντεγράφη
 ἔνταῦθα δ' Μαΐου , βκα' , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ'
 ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον
 κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῃ Ζω

E
 E

ρι ρε ρε ε ρεμ ^{Δι} τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
 ρεμ τε ρρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
 ρεμ ^{Δι} Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ ^{Ζω} τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι ρι ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ ^{Δι} τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ ^{κρατ. εἰς χρ. Δι} τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ
 τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε κε ε ε ε ^{ἐπιβρ.} λα α α α ^{Ζω}

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ᾠ Πα

^{Πα} Ν ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
 μι ι ι ις ^π
^{Πα} Α α α α α α α α α α α α α γι

ἔργα σου ἀληθινά

καὶ εὐθελαιοδοισ

Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πα-
τερῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸν καὶ δεδοξασμενον
το ὄνομα σου εἰς τὰς αἰῶνας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ιερσαλημ

Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πα-
τερῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸν καὶ δεδοξασμενον
το ὄνομα σου εἰς τὰς αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

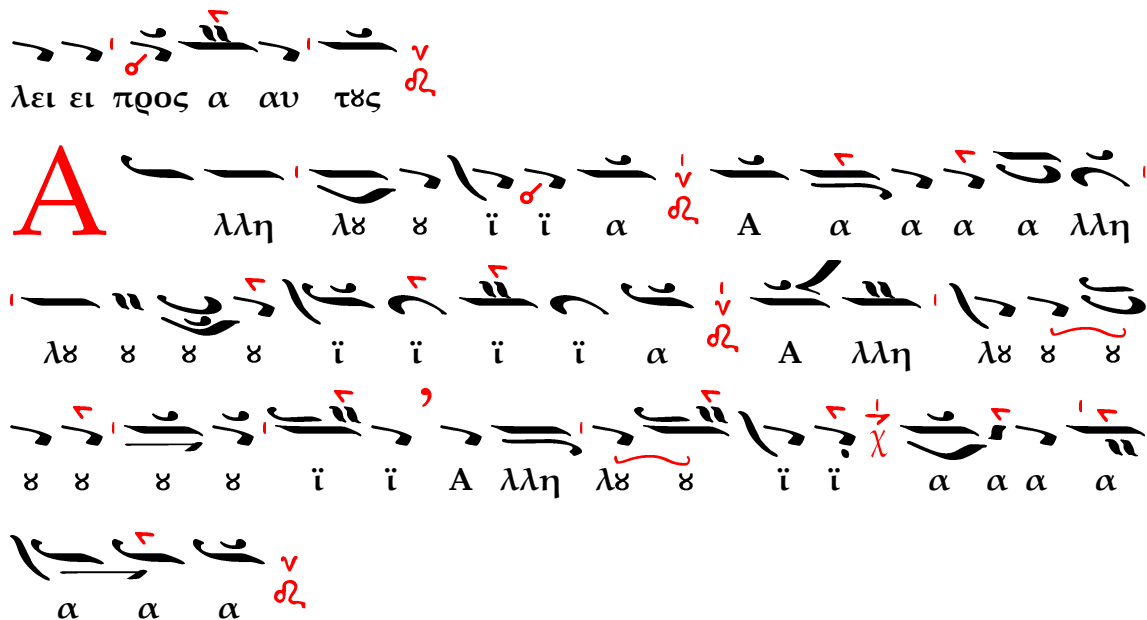
Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἡρνήσατο λέγεσθαι
υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ
λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα
πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ
Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω;
Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε
καὶ Σαμφὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν
προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο
δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,
ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν
ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν
ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως
τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ
προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως

τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 147).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α ¹/₂ A α α α α λλη
 λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ¹/₂ A λλη λ8 8 8
 8 8 8 8 ι̇ ι̇ A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α ¹/₂
¹/₂ Mω ü σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν
 αυ τ8 και Σα μ8 η ηλ εν τοις ε πι κα λ8
 με νοις ¹/₂ το ο νο ο μα α αυ τ8 ¹/₂
A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α ¹/₂ A α α α α λλη
 λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ¹/₂ A λλη λ8 8 8
 8 8 8 8 ι̇ ι̇ A λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α ¹/₂
¹/₂ E πε κα λ8ν το τον Κυ ρι ον και αυ τοσ ει
 ση κ8 εν αυ των εν στυ λω νε φε λης ε λα

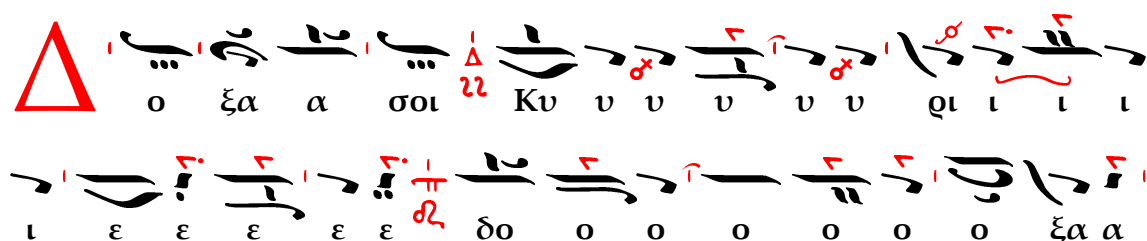
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀ' Νηστειῶν (Ἰω. α' 44-52).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῇ εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὅψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

Ἰχθὺς ὁ Πα

$$q - \frac{6}{u} q''$$

75

^M
 πα α α α α α α α α σα αν την βι
^{Δι}
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο
^{Πα}
 τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω με
 θα α α με ε ε ε ρι ι μνα α α αν
^{Πα} **Ω** ^{Κε}
 ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε βα σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α
^{Πα}
 α α α α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο
 ο ο ο ο με ε ε ε νοι
^{Πα} **Τ** ^{Δι}
 ας αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
^{Πα} ^{Δι} ^{Κε}
 αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α
^{Πα}
 α α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου
 με νον τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι
 ι ι ιν Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων

σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον $\frac{4}{9}$

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε η σον $\frac{4}{9}$

Κ ^{Δι}
υ ρι ε Ε λε η σον $\frac{4}{9}$

Κ ^{Πα}
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα}
α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα}
α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα}
α ρα σχϝ Κυ υ ρι ι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Δι}
α ρα α σχϝ Κυ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα}
α ρα σχϝ Κυ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα}
α ρα α α σχϝ Κυ υ υ ρι ι ε $\frac{4}{9}$

Σ ^{Πα}
οι Κυ υ ρι ι ε $\frac{4}{9}$

Κ ^{Πα}
αι τω πνευ μα τι ι σϝ $\frac{4}{9}$

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
^{Δι} ^{Πα} μ8 Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μ8 και
κα τα φυ γη η η η μ8 και αι ρυ υ ση ης
μ8 ^Π ⁹

Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ
^{Δι} ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μ8 Κυ ρι
ος σε ρε ω μα α α α μ8 8 8 8 8 ^{Δι}
^{Πα} ^Μ ^{Πα} και κα α τα φυ υ γη η η η η μ8 και αι
ρυ υ υ υ ση η η ης μ8 ^Π ⁹

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}
^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α
χω ω ρι ι σον ^Π ⁹

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σς

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι-Θ

Α^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
 ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι
 ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω ω πλη η η

η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου του ου
 ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι
 η γη η η η η η η η η η η η η η
 τη η η η η η η η η η η η η η
 γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
 ροι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
 οισ ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
 μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι υ εν τοις

υ ψι ι ι ι ι ι στωι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι εν τωι οι οισ υ ψι ι ι ι

ι ι ι στωι οι οι οι οι οι οι οισ

A α μη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η

η η η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

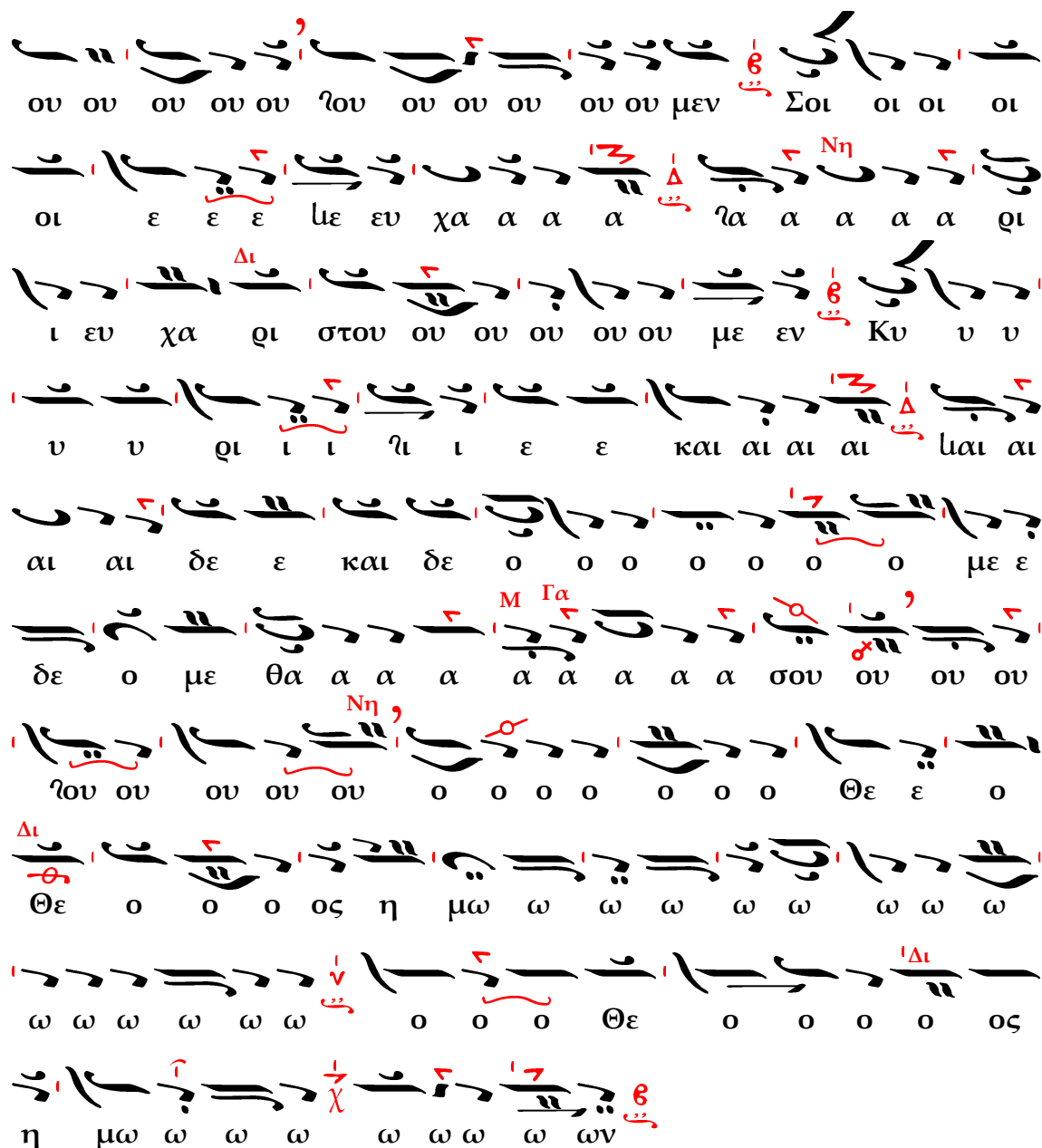
ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

του ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ουου του ου ου ου ου ου ου ου

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε
 πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ παρ χων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, στιχηρarikόν.
 Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Κε δ

Τ η ην γα α α α αρ ση η η ην μη η η
 η η τρα α α α α α αν θρο ο ο ο
 ο νο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ποι οι οι
 οι οι λοι οι οι οι οι οι οι η η η η η
 η η η η η η ε ποι η σε και τη ην ση η
 η η ην γα α α α στε ε ε ε ε ρα α
 α α α α α α πλα α τυ υ τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α αν ς ς ς
 ς ς ς ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Κε

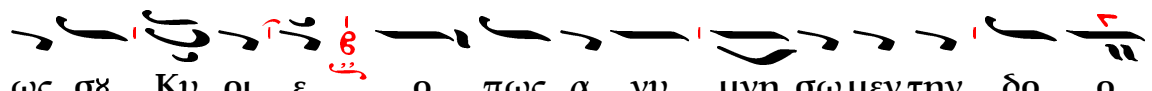
Τ^{Πα} η ην γαρ ση η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η ην μη η
η η η η η η η η η η η η τρα α α α
α α α α μη η τρα α αν θρο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι θρο ο νον
ε ε ε ποι η η η η η η η σε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε και αι αι αι αι αι αι και την ση η η
η η η η η η η η ην γα α α α στε
ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α α
α α α α πλα α α α α α α τυ πλα τυ
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε λυε ε ε ρα α α α α αν ου
 ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ων α α α α α α α πει α α πει
 ει ει ειρ γα α α α α α α α α α α α α α α α
 πειρ γα α σα α α το ο ε ε πι σοι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ο οι ι οι οι οι οι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι λαι αι αι αι αι αι ρει ει κε χα ρι ι ι ι
 ι ι τω κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε
 λυε ε ε ε ε νη η η η η η η η πα
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ια α α α α α α α σα α α α α α α
 α πα σα η κτι ι ι ι ι ι ι η
 κτι σις δο ο ο ο ιο ο ο ο ο ξα α α
 σοι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

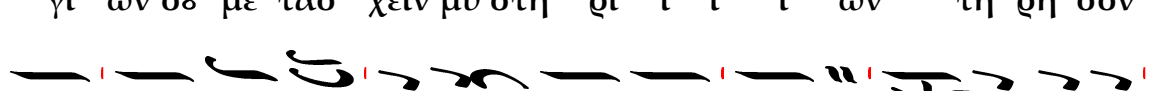
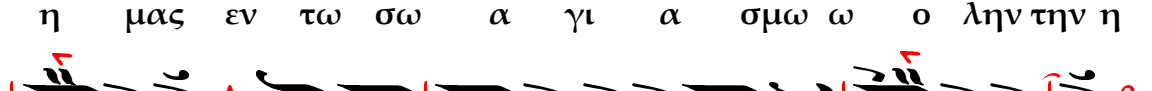
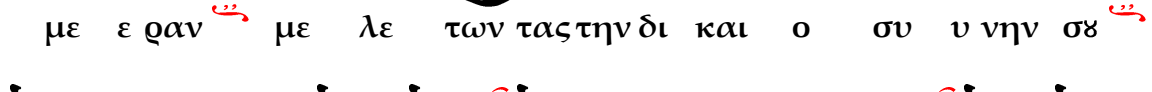
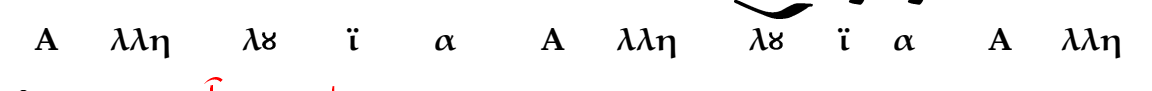
Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου († 1879)

Ἐχὸς ἡμετέρου Νη ε

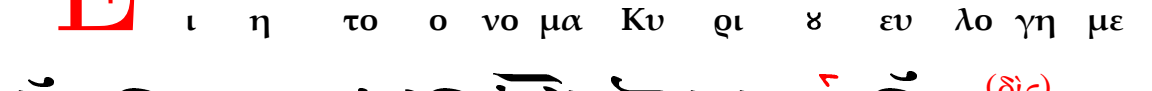
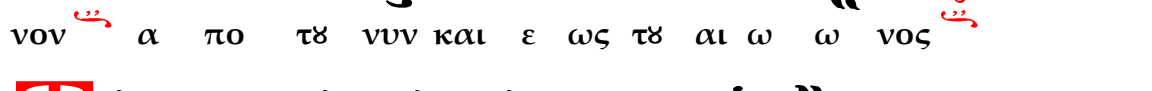
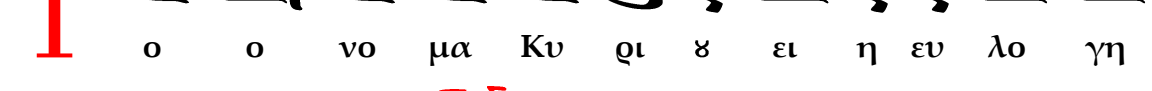
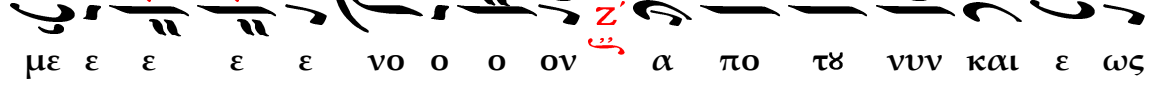
Ε
Nη Δι
πι σοι χαι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
Nη Δι
πα σα η η η κτι ι ι ι σις α γ γε ε λω ων
Nη Δι
το συ υ υ στη η η η μα και αν θρω ω ω
Nη Δι
πω ω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε
Δι
νε να α α ε ε και πα ρα δει σε λο γι ι ι
Nη Δι
κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα
Nη M
εξ ης Θε ο ος ε ε ε ε σαρκω ω ω ω ω
Δι
ω ω ω ω θη η η και παι δι ι ον γε ε
Nη
ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ωων υ παρχων Θε ε
Nη Δι
ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν
Δι
θρο ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε και αι
Nη Δι
αι την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα α αν
Nη Δι
ου ρα α α νω ων α πειρ γα α α α α α α α α
Nη Δι
α α α α α α α α πει ειρ γα α α α σα α α το ο

 ως σὺ Κυ ρι ε ο πῶς ἀ νυ μνη σὼμεν τὴν δο ο

 ξαν σὺ ο τι η ξι ὡ σας η μας των α

 γι ὡν σὺ με τας χεῖν μυ στη ρι ι ι ι ὡν τη ρη σον

 η μας ἐν τῷ σῶ ἀ γι ἀ σμῶ ὡ ο λην τὴν η

 με ἐραν με λε των τας τὴν δι και ο συ υ νην σὺ

 Α λλη λῃ ἰ ἀ Α λλη λῃ ἰ ἀ Α λλη

 λῃ ἰ ἀ ἀ ἀ

Ἦχος Δι

 E ι η το ο νο μα Κυ ρι ὃ ευ λο γη με

 νον ἀ πο τῶ νυν και ε ὡς τῶ αι ὡ ὡ νος (δις)

T ο ο νο μα Κυ ρι ὃ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον ἀ πο τῶ νυν και ε ὡς

 τῶ αι ὡ ὡ νο ο ος